

31995L0018

L 143/70

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

27.6.1995

ДИРЕКТИВА 95/18/ЕО НА СЪВЕТА
от 19 юни 1995 година
относно лицензиране на железопътните предприятия

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 75 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 189в от Договора ⁽³⁾,

като има предвид, че единният пазар представлява територия без вътрешни граници, в рамките на която е осигурено свободно движение на хора, стоки, услуги и капитали;

като има предвид, че принципът на свобода при предлагане на услуги следва да се прилага и за сектора на железопътния транспорт, като се отчетат неговите специфични характеристики;

като има предвид, че Директива на Съвета 91/440/ЕИО от 29 юли 1991 г. относно развитието на железопътната мрежа на Общността ⁽⁴⁾ предвижда предоставяне на права за достъп до международната железопътна транспортна мрежа за железопътни компании и за техни международни групировки;

като има предвид, че с оглед осигуряване прилагането на правото на достъп до железопътната инфраструктура на единна и недискриминационна основа, е належащо въвеждането на лицензиране на железопътните компании осигуряващи услугите, посочени по реда на член 10 на Директива 91/440/ЕЕС;

като има предвид, че е подходящо да се запази обхватът на правно действие на Директива 91/440/ЕИО, включително и направените в нея изключения за регионални, градски и крайградски услуги, и доколкото би следвало да се посочи, че транспортните дейности под формата на совалкови услуги през тунела под Ламанш са също така изключени от обхвата на тази директива;

като има предвид, че издаден от една държава-членка лиценз следва съответно да бъде признат като валиден в останалите части на Общността;

като има предвид, че условията, поставени в Общността за достъп до или за транзитно преминаване през железопътната

инфраструктура, предстои да бъдат допълнително регулирани в рамките на правото на Общността;

като има предвид, че отчитайки принципа на субсидиарността, както и с оглед осигуряване на съответното единство и прозрачност, е подходящо Общността да определи само и единствено най-общите принципи относно въпросната система за лицензиране, като остави на държавите-членки цялата отговорност по издаването и администрирането на тези лицензи;

като има предвид, че с оглед осигуряването на стабилни и адекватни услуги е необходимо да се даде възможност на железопътните компании да отговарят по всяко едно време на определени изисквания, свързани с добрата репутация, финансовата им сигурност и професионална компетентност;

като има предвид, че с оглед защитата на клиенти и засегнати трети страни е важно да се осигури достатъчно застраховане на железопътните компании или съответно равностойни споразумения с оглед рискове по задълженията им;

като има предвид, че в настоящия контекст би следвало да се обърне достатъчно внимание на въпросите свързани с временното преустановяване и отменяне на лицензи, както и отпускането на временни такива;

като има предвид, че по правило всяко железопътно предприятие следва задължително да спазва както местния си, така и този на Общността правилник по предоставяне на железопътни услуги, като ги прилага принципно, без да дискриминира когото и да е, и доколкото последните правилници са предназначени да осигурят извършването на дейностите им в пълна сигурност по определените мрежови участъци;

като има предвид, че за да се осигури ефективното функциониране на международната железопътна мрежа, е належащо железопътните компании да спазват споразуменията в тази област;

като има предвид, че в крайна сметка процедурите по отпускане, поддържане и допълнения и изменения на оперативни лицензи за железопътните компании следва по правило да отразяват общия стремеж за прозрачност и недискриминиране,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

РАЗДЕЛ I

Предмет и обхват

Член 1

1. Настоящата директива определя критериите, прилагани при издаване, подновяване или изменения на лицензи от държава-членка, предназначени за железопътните компании, които са или

⁽¹⁾ ОВ С 24, 28.1.1994 г., стр. 2, и ОВ С 225, 13.8.1994 г., стр. 9.

⁽²⁾ Становище от 14 септември 1994 г. (ОВ С 393, 31.12.1994 г., стр. 56).

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 3 май 1994 г. (ОВ С 205, 25.7.1994 г., стр. 38), Обща позиция на Съвета от 21 ноември 1994 г. (ОВ С 354, 13.12.1994 г., стр. 11.) и Решение на Европейския парламент от 14 март 1995 г. (ОВ С 89, 10.4.1995 г., стр. 30).

⁽⁴⁾ ОВ L 237, 24.8.1991 г., стр. 25.

предстои да се установят в Общността, когато предоставят услуги, посочени в член 10 от Директива 91/440/ЕИО и при условията по реда на настоящия член.

2. Железопътни предприятия, чиито дейности се ограничават до управлението и функционирането на градски, крайградски или регионални услуги, не се включват в обхвата на настоящата директива.

Железопътните предприятия и международни групировки от такива, чието дейност се ограничава до предоставяне на совакови услуги при превоз на сухопътни превозни средства през тунела под Ламанш, също се изключват от обхвата на настоящата директива.

3. Издаден лиценз е валиден на цялата територия на Общността.

Член 2

По смисъла на настоящата директива:

- а) „железопътно предприятие“ е всяко частно или публично предприятие, чието основна стопанска дейност е да предоставя железопътни транспортни услуги за стоки и/или пътници, при изискване въпросното предприятие да осигурява задължително теглене на превозните си елементи;
- б) „лиценз“ е издадено от държава-членка разрешително за предприятие, чрез което се признава статутът ѝ на железопътно предприятие. Въпросното разрешително може да се ограничи и до предоставяне на определен вид услуги;
- в) „лицензиращ орган“ е органът, натоварен за издаване на лицензи от страна на държава-членка;
- г) — „градски и крайградски услуги“ са транспортни услуги, действащи за покриване на транспортни нужди на определен градски или агломерационен център, както и услуги между подобен център или агломерация и предградията ѝ;
— „регионални услуги“ означават транспортни услуги, управлявани по посрещане на нуждите по превози на определен регион.

Член 3

Всяка една държава-членка определя органите, отговарящи за издаване на лицензи и за спазване на задълженията ѝ по реда на настоящата директива.

РАЗДЕЛ II

Лицензи

Член 4

1. Всяко железопътно предприятие има право да кандидатства за лиценз в държавата-членка, където е установено.

2. Държавите-членки не издават лиценз, като и не продължават валидността на издадени такива, когато не са спазени изискванията на настоящата директива.

3. Железопътно предприятие, което отговаря на изискванията по реда на настоящата директива, има право да получи лиценз.

4. Нито едно железопътно предприятие няма право да предоставя железопътни транспортни услуги по реда на настоящата директива, освен когато е получило съответния лиценз за предоставяне на съответните услуги.

Независимо от самия лиценз, притежаването му не дава право на титуляра му на достъп до железопътната инфраструктура.

Член 5

1. Преди началото на дейността си, всяко железопътно предприятие е длъжно да може да докаже на лицензиращите органи на въпросната държава-членка, че по всяко време е способно да отговори и изпълни изискванията, свързани с добрата репутация, финансова стабилност, професионална компетентност, както и да покрие изискванията на застраховките по „Гражданска отговорност“ по реда на членове 6 до 9.

2. Всеки един от кандидатите е длъжен да предостави цялата необходима информация по смисъла на параграф 1.

Член 6

Държавите-членки определят условията, при които се приема за спазено изискването за добра репутация, като задължително изискват кандидатстващото железопътно предприятие, или лицето/лицата, натоварено/и с управлението му:

- да не е бил/били осъждано/и за тежки престъпления, включително и стопански престъпления,
- за него/тях да не е било открито производство по несъстоятелност,
- да не е бил/били осъждано/и за тежки нарушения на специалното законодателство, прилагано в областта на транспорта,
- да не е бил/били осъждано/и за сериозни или постоянни пропуски да изпълнят социалноправни или трудовоправни задължения, включително и задължения, свързани с безопасността на труда и здравното законодателство.

Член 7

1. Свързаните с финансовата стабилност на кандидатите изисквания се изпълват, когато кандидатстващото железопътно предприятие докаже, че ще може да спазва всички свои действителни и потенциални задължения, установени по силата на реалистични предвиждания, за срок от дванадесет месеца.

2. По смисъла на параграф 1, всеки един от кандидатите посочва подробно данните по реда на раздел I на приложението.

Член 8

1. Изискванията, свързани с професионална компетентност, се приемат за изпълнени, когато:
 - а) кандидатстващото железопътно предприятие притежава, или предстои да се слобие с организация на управление, притежаваща знанието и/или необходимия опит за упражняване на сигурен и стабилен контрол върху дейността, както и надзор на вида посочени в лиценза операции;
 - б) отговарящият за сигурността персонал, и в частност машинистите, са напълно квалифицирани за извършваната от тях дейност; и
 - в) неговите персонал, вагони и организация като цяло, могат да предоставят висока степен на безопасност на услугите, които предоставят.
2. По смисъла на параграф 1, всеки един от кандидатите посочва като минимум данните по реда на раздел II на приложението.
3. Представят се писмени доказателства за съобразяване с изискванията за квалификация.

Член 9

Всяко железопътно предприятие задължително се застрахова адекватно или сключва съответните еквивалентни споразумения съобразно националното и международното законодателство, с цел застрахователно покритие на отговорността си в случай на катастрофи или най-общо — застрахователни събития, и в частност относно пътниците, багажа, товара, пощата и трети лица.

РАЗДЕЛ III

Валидност на лиценза

Член 10

1. Лицензът остава валиден докогато железопътното предприятие изпълнява задълженията по реда на настоящата директива. Лицензиращите органи могат да се разпоредят за редовно преразглеждане на условията и данните по лиценза на всеки пет години.
2. В самия лиценз могат да се впишат конкретни условия, управляващи неговото премахване или отмяна.

Член 11

1. Когато са налице основателни съмнения, че лицензирано железопътно предприятие не се съобразява с изискванията на настоящата директива, и в частност с член 5 от нея, лицензиращият орган има право по всяко време да извърши съответната проверка, за да се увери, че въпросното железопътно предприятие се съобразява с изискванията.

Когато лицензиращият орган се увери, че определено железопътно предприятие не изпълнява напълно изискванията по реда на настоящата директива, и в частност тези на член 5 от нея, той отменя или оттегля лиценза му.

2. Когато лицензиращият орган на определена държава-членка се убеди в наличието на основателни причини относно прилагането на изискванията на настоящата директива от страна на железопътно предприятие, чийто лиценз е издаден от държава-членка, той известява незабавно въпросния орган.

3. Независимо от разпоредбите на параграф 1, при отмяна или оттегляне на лиценз на основание несъобразяване с изискванията за финансова стабилност, лицензиращият орган има право да издаде временен лиценз в зависимост от извършената реорганизация на железопътното предприятие и при условие че то не заплашва сигурността на клиентите си. Издаденият временен лиценз не може да има валидност за повече от шест месеца след датата на издаването си.

4. Когато железопътно предприятие е преустановило дейността си за шест месеца или не е започнало дейност шест месеца след отпускане на лиценза си, лицензиращият орган може да реши поставянето на лиценза под въпрос за допълнителното му одобряване или отмяна.

Когато започва първоначално дейността си, всяко едно железопътно предприятие има право да изисква определяне на по-дълъг срок, като се отчита специфичното естество на предоставяните от нео услуги.

5. При промяна, засягаща правния статус на определено предприятие, и в частност при сливане или поглъщане, лицензиращият орган решава за повторното издаване на лиценза. Въпросното железопътно предприятие има право да продължи дейността си, освен ако лицензиращият орган не реши, че сигурността при превозите на пътници и товари е заплашена, като в такъв случай основанията за издаване на решение се посочват в неговия текст.

6. Когато железопътно предприятие възнамерява значително да промени или разшири сферата на дейностите си, лицензът му се представя пред лицензиращия орган за преразглеждане.

7. Лицензиращият орган не допуска запазване на лиценз на железопътно предприятие, срещу което е започната процедура по банкрут или подобни правни действия, особено когато въпросният орган е убеден, че не съществуват действителни данни за задоволително финансово реструктуриране на потърпевшото предприятие в рамките на разумно предвидим срок.

8. Когато лицензиращ орган преустанови временно действието на лиценз или допълва и изменя лиценз, въпросната държава-членка известява незабавно Комисията за предприетите мерки. От своя страна Комисията известява останалите държави-членки.

Член 12

В допълнение към изискванията на настоящата директива, всяко железопътно предприятие спазва изискванията на националното си законодателство, особено тези, които са съобразни с правото на Общността и се прилагат на недискриминационна основа, и в частност:

- конкретните технически и операционни изисквания за осъществяване на железопътни услуги,
- прилаганите изисквания за сигурност, свързани с личния състав, вагонния парк и вътрешната организация на предприятието,
- разпоредбите относно здравеопазването, сигурността, социалните изисквания и правата на работници и потребители.

Член 13

Железопътните компании спазват сключените и действащи в областта на международното право споразумения за железопътни превози и транспорт от страна на държавите-членки, където осъществяват дейността си.

РАЗДЕЛ IV**Преходни разпоредби****Член 14**

Железопътните компании, които предлагат железопътни услуги, разполагат с преходен срок от дванадесет месеца, след който изтича крайният срок за пренастройването им по реда на член 16, параграф 2 с оглед съобразяване с разпоредбите на настоящата Директива. Преходният срок не засяга нито една разпоредба, която може да навреди на сигурността на железопътните превози.

РАЗДЕЛ V**Заклучителни разпоредби****Член 15**

1. Процедурата по издаване на лицензи се оповестява публично от страна на всяка държава-членка, като последната известява Комисията за мерките си.

2. В най-кратък срок лицензиращият орган взема решение по прилагане на процедурата, като то не може да се издава след изтичане на тримесечен срок след предоставяне на цялата документация, и в частност данните по реда на приложението, като се отчита цялата налична информация. Решението се изпраща до кандидатстващото за лиценз железопътно предприятие. При отказ се посочват мотивите за него.

3. Държавите-членки приемат съответните мерки по процедура за обжалване на решението на лицензиращия орган.

Член 16

1. Две години след началото на прилагане на настоящата директива, Комисията представя на Съвета отчет за резултатите от прилагането ѝ, като го придружава, при необходимост, с предложение за предприемане на мерки на общностно равнище, в частност такива, свързани с разширяване на обхвата на директивата.

2. Държавите-членки приемат всички законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с разпоредбите на настоящата директива, в рамките на двугодишен срок след влизането ѝ в сила. Те незабавно информират Комисията за това.

3. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

Член 17

Настоящата директива влиза в сила на датата на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 18

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 19 юни 1995 година.

За Съвета

Председател

V. PONS

ПРИЛОЖЕНИЕ

I. Данни, посочени по реда на член 7, параграф 2

1. Финансовата стабилност се проверява въз основа на годишните отчети на съответното предприятие, или в случай на невъзможност за представяне на годишния счетоводен отчет от страна на кандидатстващото предприятие, само от нейния годишен баланс. Подробни данни се предоставят в частност свързани със следните финансови аспекти:
 - а) налични средства, включително баланси по банкови сметки, наличие на резерви при изчерпване на разплащателните и текущи сметки и кредити;
 - б) налични финансови средства и активи във вид на ценни книжа;
 - в) оборотен капитал;
 - г) присъщи разходи, включително разходи по плащания за превозни средства, недвижима собственост, сгради, инсталации и вагонен парк;
 - д) такси върху активите на предприятието.
2. В частност кандидатстващото предприятие се приема като нестабилна, когато дължи значими суми по просрочени плащания на данъци или такси по обществени осигуровки, в резултат на дейността на предприятието.
3. Лицензиращият орган има право да изисква в частност представяне на ревизорен акт и отчет, както и съответни документи от банка, спестовна банка, счетоводител или ревизор. Тези документи задължително следва да съдържат информация относно посочените в параграф 1 данни.

II. Данни по реда на член 8, параграф 2

1. Данни относно естеството и поддръжката на вагонния парк, в частност с ударения върху стандартите за сигурност.
 2. Данни относно квалификацията на отговарящия за сигурността личен състав, както и данни за обучението на личния състав.
-